

Voorstelling van Aagje Vanwalleghem

Een bezige kleuter

Aagje werd geboren op 24 oktober 1987 in een klein dorpje in Brazilië. Toen ze amper twee maanden oud was, werd ze geadopteerd door Hilde Vanwalleghem en kwam ze naar België. Als vijfjarige kleuter gaat ze met mama Hilde kijken naar het turnen in de plaatselijke club **Steeds Hoger Wevelgem**. Kijken vond ze maar niets, Aagje wou liever meedoen en mama Hilde schreef haar prompt in! Naast turnen volgt ze ook nog ballet en jazzdance én speelt ze viool (en later ook piano en drum). Als 6-jarige neemt ze deel aan haar eerste tumblingwedstrijdjes.

Topsport en studie

Ze droomt ervan méér te kunnen trainen en in 1999 wordt ze toegelaten in Gent waar men dan net start met Topsport & Studie. Samen met de clubtrainers en mama Hilde kiest ze echter voor een bestaand systeem in Nederland en trekt als 11-jarige naar Opmeer waar ze logeert in een gastgezin en traint bij coach Gerrit Beltman. In september 2000 wordt Gerrit Beltman door de GymnastiekFederatie Vlaanderen aangetrokken als headcoach en Aagje verhuist mee naar de Topsportschool in Gent.

Internationale doorbraak

Aagje's eerste grote internationale competitie was de European Youth Olympic Days in 2001 in Murcia, zowat de Olympische Spelen voor beloften. Temidden van alle grote turnlanden wordt ze er allround 7de en wint zilver aan de brug! Ze begint stilletjes te dromen van de Olympische Spelen. Even dreigt het fout te lopen: door een onverklaarbaar heupprobleem kan ze gedurende meer dan een jaar enkel brug turnen. Zo onverklaarbaar als de pijn in haar heup ontstaan is, gaat die pijn plots ook weer weg en kan Aagje weer voluit trainen. Net op tijd om zich klaar te stomen voor de Wereldkampioen-schappen 2003 in Anaheim waar ze als eerstejaars senior allround 21ste wordt en een quotemplaats veroverd voor de Olympische Spelen in 2004 in Athene!

Athene, here I come!

Er volgt een zwaar jaar voor Aagje. De trainingsintensiteit wordt nog verder opgedreven en er volgen tal van wedstrijden en stages. Zo gaat ze onder meer 3 weken op stage in het Roemeense Deva, waar ze samen met de Roemeense gymnasten traint en er kennis maakt met de wereldberoemde coach Octavian Belu. Ze haalt twee keer finale op een wereldbekerwedstrijd en daarmee is ook het BOIC overtuigd: Aagje gaat naar Athene! Kort voor Aagje afreist naar Athene krijgt ze een stressfractuur aan de voet. Toch wordt beslist om door te gaan en op 6 augustus vertrekt ze naar Athene. Ze turnt een prima kwalificatiewedstrijd en selecteert zich bij de 24 besten van de wereld voor de allroundfinale. Tijdens de finale raakt ze ietwat geïntimideerd door het gebeuren en vooral door de grote turnsterren waar ze het nu rechtstreeks tegen opneemt. Ze wordt tenslotte 23ste en zet daarmee de beste Belgische prestatie in turnen ooit neer.

Athene is een keerpunt voor Aagje: als jongste deelneemster van de Belgische ploeg komt ze bijzonder ontwapenend uit de hoek en plots is ze bekend in heel België. Ze geniet met volle teugen van de sfeer binnen de Belgische ploeg en maakt er kennis met die andere Belgische topsporters: Justine Henin, Kim Gevaert en de meisjes van de 4 X 100m, onze roeiers, etc. Er gaat een nieuwe wereld voor haar open!''

Europees Brons

Terug in België valt het niet mee om het goede trainingsritme te pakken te krijgen. Bij gebrek aan leeftijdsgenoten in Gent trekt ze 6 weken alleen naar Texas om er te trainen in de club van Olympisch kampioene Carly Patterson. Terug in Gent krijgt ze een nieuwe trainer, Laurens Van Der Hout, en focust ze zich op de Europese Kampioenschappen 2005 in Debrecen. In de kwalificaties haalt Aagje niet haar normale niveau en ze weet zich maar nipt te kwalificeren voor de allround finale. In de finales bewijst ze opnieuw wat ze waard is: ze wordt allround 6de en pakt brons op sprong! Op het Gymgala 2004 werd Aagje door de Belgische journalisten verkozen tot "Belofte van het Jaar". Deze trofee is één van de neventrofeeën van het "Gala van de Sportman en Sportvrouw van het jaar".

Blessureleed in 2006 en 2007

Na een enkelblessure maakt ze mentaal sterker dan ooit haar comeback op de Wereldkampioenschappen in Aarhus 2006. Het nieuwe doel is inmiddels gevonden: de Olympische Spelen van Beijing 2008 wenken en Aagje werkt hard om zich volgend jaar te selecteren voor deelname aan haar tweede Olympische Spelen. Begin maart 2007 kwetste Aagje zich echter opnieuw, deze keer aan de knie. Er volgde een zware revalidatie en even leken de Wereldkampioenschappen in Stuttgart (1-9 september) niet meer haalbaar. Wonder boven wonder revalideerde Aagje's knie bijzonder snel. Ze reisde samen met Gaëlle Mys en Stephanie Van Meerbeeck af naar Stuttgart in de hoop zich daar te kwalificeren voor de Olympische Spelen in Beijing. De wedstrijd verliep prima en Aagje mag terecht trots zijn op het resultaat. Gaëlle behaalde echter net ietsje meer punten en kwalificeerde zich daarmee als enige Belgische turnster voor Beijing. Een teleurstelling natuurlijk maar niet getreurd: Aagje staat mentaal sterker dan ooit en turnt voorlopig gewoon verder.

Op naar het WK 2010!

Begin februari 2009 kiest Aagje ervoor haar eigen weg te gaan in een privé-project in Wevelgem maar kort daarna uit ze toch de wens aan de GymFed om zich voor te bereiden op het WK 2010 in het Topsportcentrum gymnastiek in Gent, waar de omkadering om op topniveau te kunnen presteren aanwezig is. Aagje gaat vanaf mei opnieuw in het Topsportcentrum gymnastiek in Gent trainen onder de leiding van Yves Kieffer, headcoach dames van de GymnastiekFederatie. Aagje slaagt er ook in mei in om twee zeges te pakken op de Gymfinale in Gent.

In november 2009 neemt Aagje deel aan de World Cup Artistieke Gymnastiek in Stuttgart en weet ze zich te plaatsen voor de finales van de sprong en de brug. Maar op de finaledag kan een zieke Aagje haar kansen niet optimaal verdedigen. Ze eindigt achtste in de brugfinale en moet passen voor de sprongfinale.